

Maken leden van het Lichaam van Christus deel uit van een “priesterdom”

Door: Mike Schroeder.

Het is een algemeen gekoesterde overtuiging en onderwijs onder Protestanten dat alle gelovigen in Christus deel uitmaken van een priesterschap. Dit onderwijs is begonnen met de afkondiging er van in de beroemde verhandeling van Luther over de Babylonische ballingschap (of: gevangenschap?) van de kerk, gepubliceerd in 1520:

“Hoe staat het dan indien zij gedwongen worden om toe te geven dat wij allen, voor degenen van ons die gedoopt zijn, gelijkwaardige priesters zijn en op deze wijze zijn we het ook werkelijk; terwijl aan hen slechts de bediening is toevertrouwd, en wel met goedvinden van ons? Als ze zich dit realiseerden dan zouden ze weten dat ze niet het recht hebben om macht over ons uit te oefenen in hetgeen hen niet is toevertrouwd, behalve voorzover wij het aan hen hebben verleend, want aldus staat er in:

“1Petr.2:9: Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom,”.

Op deze wijze zijn wij, zovelen er van ons Christen zijn, allen priesters. Er zijn inderdaad priesters die wij bedienaars, of pastors, noemen. Zij zijn uit ons midden gekozen en zij doen alles in onze naam. Dat is een priesterdom die niets anders is dan zielzorg. Aldus zegt:

“1Kor.4:1: Alzo houde ons een ieder mens, als dienaars van Christus, en uitdelers der verborgenheden Gods”.

----- Einde citaat

Natuurlijk zijn “zij” en “hen” in dit citaat verwijzingen naar de Rooms Katholieke Kerk. Zij beweren dat alleen die mannen worden benoemd die door middel van een proces van wijding moesten gaan om te worden aangeduid als “priesters”, hierdoor werd op een doeltreffende wijze een muur (zij zelf) opgericht tussen God en de gewone gelovigen.

Zonder twijfel was het de bedoeling van Luther om deze muur neer te halen en dat voornemen was op zich goed, maar door dat te doen creëerde hij (en degenen die zijn voetstappen volgden, zoals Calvijn) iets dat even verkeerd was als de verkeerde Rooms Katholieke leer die een afgescheiden priesterlijke klasse van gelovigen creëerde; verkeerd omdat men probeert een titel aan het lichaam van Christus te geven die niet tot het lichaam van Christus behoort.

Als het niet behoort aan het lichaam van Christus aan wie behoort de titel van het priesterambt dan wel? Luther citeert als zijn bewijstekst 1Petr.2:9, één van de zeven plaatsen waar het woord voorkomt in het Nieuwe Testament.

De gehele passage in 1 Petrus 2, dat over dat onderwerp gaat, is als volgt:

1 Petrus 2:5-12:

5 Zo wordt gij ook zelve, als levende stenen, gebouwd tot een geestelijk huis, tot een heilig priesterdom, om geestelijke offeranden op te offeren, die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus.

6 Daarom is ook vervat in de Schrift: Ziet, Ik leg in Sion een uitersten Hoeksteen, Die uitverkoren en dierbaar is; en: Die in Hem gelooft, zal niet beschaamd worden.

7 U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt gezegd: De Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis;

8 Dengenen namelijk, die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn.

9 Maar gij zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterdom, een heilig volk, een verkregen volk; opdat gij zoudt verkondigen de deugden Desgenen, Die u uit de duisternis geroepen heeft tot Zijn wonderbaar licht;

10 Gij, die eertijds geen volk waart, maar nu Gods volk zijt; die eertijds niet ontfermd waart, maar nu ontfermd zijt geworden.

11 Geliefden, ik vermaan u als inwoners en vreemdelingen, dat gij u onthoudt van de vleselijke begeerlijkheden, welke krijg voeren tegen de ziel;

12 En houdt uw wandel eerlijk onder de heidenen; opdat in hetgeen zij kwalijk van u spreken, als van kwaaddoeners, zij uit de goede werken, die zij in u zien, God verheerlijken mogen in den dag der bezoeking.

Let in vers 12 op de aanduiding “de Heidenen”. Ik benadruk dit omdat ik wil dat de lezer inziet dat de Heidenen hier duidelijk gezien worden als een afgescheiden groep van dit koninklijk priesterdom van gelovigen tot wie Petrus zich richt in de verzen 5 en 9.

Merk eveneens op dat naar deze priesters van God ook wordt verwezen als “een heilig volk, een verkregen volk”, en in deze context zijn zij het die genade hebben verkregen, en niet de Heidenen.

Het “koninklijk priesterdom” is een vervulling van Oud Testamentische Profetie.

Laten we enige punten uit het Oude Testament verbinden met die in de Nieuw Testamentische Schriften die duidelijk aangeven wie dat volk is en die ieder idee wegnemen of dat volk is of geweest kan zijn de “de gemeente die Zijn (van Christus) lichaam is” (Ef. 1:22-23).

In het boek Deuteronomium zien we voor het eerst de benaming: “een volk des eigendoms”

“Deut.14:2: Want gij zijt een heilig volk den HEERE, uw God; en u heeft de HEERE verkoren, om Hem tot een volk des eigendoms te zijn, uit al de volken, die op den aardbodem zijn.

En in Exodes 19:6 vinden we de uitdrukking “heilig volk” en “priesterlijk koninkrijk”:

“Ex.19:6: En gij zult Mij een priesterlijk koninkrijk, en een heilig volk zijn. Dit zijn de woorden, die gij tot de kinderen Israels spreken zult.

Voorafgaand aan dit vers is het vers dat “een volk des eigendoms” kwalificeert die dat “priesterlijk koninkrijk” zullen worden:

“Ex.19:5: Nu dan, indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij Mijn eigendom zijn uit alle volken, want de ganse aarde is Mijn;

“...indien gij naarstiglijk Mijner stem zult gehoorzamen, en Mijn verbond houden, zo zult gij.....”.

Zoals degenen die het Oude Testament hebben bestudeerd weten dat “gij” en “het volk” de twaalf zonen van Jacob, bijgenaamd “de twaalf stammen van Israël” zijn, zich niet tot het einde toe hebben gehouden aan dit verbond dat met hen is gemaakt en dat resulteerde er in dat God het priesterschap aan de stam van Levi heeft gegeven en Hij heeft de anderen opdracht gegeven om hen te ondersteunen. Exodus 19:6 is onvervuld gebleven.

De theologie, Hervormd en Gereformeerd, leert dat Ex.19:6 is vervuld in de Christelijke kerk, waarnaar ook vaak wordt verwezen als het “geestelijk Israël”. Dit is omdat het "heilig volk", van Exodus 19, Israël is. Bovendien, wordt dit geloofd omdat er duidelijk staat dat Jezus zegt: *"Ik ben niet gezonden, dan tot de verloren schapen van het huis Israels"* (Matth.15:24), en volgens Matth.16:18 om zijn gemeente op aarde te vestigen waarvan Petrus de sleutels werden gegeven (vers 19).

Aangezien de theologie, Hervormd en Gereformeerd, geen onderscheid maakt tussen de openbaringen aan Paulus en de rest van de Nieuw Testamentische Schriften concluderen ze dat als Petrus verwijst naar een “koninklijk priesterschap” hij wel moet verwijzen naar waar Paulus naar verwijst als “het lichaam van Christus”. In het kort, volgens deze theologie is de onvervulde profetie over Israël, in het Oude Testament, vervuld in de Christelijke kerk.

Maar wacht even! Er zit een vlieg in deze zalf. Die vlieg is dat Paulus naar zijn openbaring verwijst als een “verborgenheid” Ef. 3:5; Romans 16:25; Col. 1:26:

“Ef.3:5: Welke in andere eeuwen den kinderen der mensen niet is bekend gemaakt,.....”.

“Rom.16:25:..... die van de tijden der eeuwen verzwegen is geweest”.

“Kol.1:26:..... die verborgen is geweest van alle eeuwen en van alle geslachten,.....”.

En dat betekent dat hetgeen Paulus stichtte niet was geopenbaard in de profetische Schriften (het Oude Testament). Bovendien beweerde hij op twee plaatsen, in de brief aan de Romeinen, (Rom. 11:13; 15:16) dat zijn bediening aan de Heidenen was en niet aan Israël.

Bovendien wordt in de vier evangelieën, en waar naar wordt verwezen als de “Hebreeuwse brieven” (Hebreeën tot en met Openbaring) welke inclusief de brieven van Petrus zijn, zoiets als “het lichaam van Christus” nimmer wordt genoemd. De reden hiervoor is vrij eenvoudig: dit gedeelte van de Nieuw Testamentische Schriften behoort tot Profetie, en het lichaam van Christus maakt deel uit van de Verborgenheid van Paulus. Profetie en Verborgenheid sluiten elkaar uit.

Opmerking: de brieven van onze apostel Paulus zijn Romeinen tot en met Filemon.

Tot slot, de woorden "priester," "priesters," en "priesterschap" worden nooit door Paulus in zijn brieven gebruikt als een alternatieve beschrijving van het lichaam van Christus.

Conclusie

Het volk van Priesters waarnaar wordt verwezen in Exodus 19:6 is inderdaad Israël onder het Nieuwe verbond, en dat zal vervuld worden in de groep van mensen waar Petrus naar verwijst als een “koninklijk priesterdom”, en in het boek Openbaring verwijst Johannes naar hen als “koningen en Priesters”. (Openbaring 1:6; 5:10).

Let op dat ik heb gezegd “zal vervuld worden”, dat betekent dat het een toekomstige gebeurtenis is. Wat gaande is sinds het schrijven van deze Schriften – voor bijna 2000 jaar – is niet het Nieuwe Testament maar de verborgenheid van Paulus, die hij aangeeft als “de bedeling der genade Gods”. (Ef. 3:2). In deze bedeling openbaart Paulus dat een ieder, zowel Jood als Heiden, door het evangelie van Christus te geloven, geplaatst wordt in een geestelijke entiteit genaamd het lichaam van Christus. (1 Cor. 14:3,4; Rom. 4:25; Acts 16:31) .

In contrast hiermee zijn de gelovige Heidenen, onder het Nieuwe Verbond, in een positie van onderwerping, ondergeschikt aan Israël, maar in de bedeling der genade zijn ze in de positie van “medeërfgenen”. (Ef. 3:6). Dingen die verschillen zijn nimmer identiek.

Terwijl ambten voor de bediening werden gecreëerd door de apostel Paulus (Ef. 4:11-12), met als doel het lichaam van Christus te onderwijzen, werden degenen die deze ambten vervulden werden nooit "priesters" genoemd, ook wordt er naar enig ander lid van het lichaam van Christus niet als zodanig verwezen.

Het is daarom vandaag de dag de plicht van gelovigen in Christus zich te houden aan de "het voorbeeld der gezonde woorden" (2Tim.1:13), door acht te slaan op de dingen die onze apostel, Paulus, zegt in 2Tim.2:7. Door dat te doen zullen we in staat zijn om te komen tot een volledig begrip van wie we zijn (en wie we niet zijn), en doen wat God wil dat we doen en zeggen, opdat we gerekend mogen worden als: "een arbeider, die niet beschaamd wordt" (2Tim.2:15). Amen.

Mike Schroeder